

заведе да піеме вода на 1 из-
ворче. Отъ множество народъ
неможяше да сж стой. Вечърта
хванжхме на дѣсно изъ горжтж,
все покрѣй гората, по край ед-
но турско село . . .
замѣтнахме на дѣсно покрѣй
нивята и тамъ намѣрихме вода
и пихме.

3

Прѣзъ нощта стигнжхме въ
1 по ситна гора при село що
сж зове *Декили-ташъ* (Грамада.)
Осжмнахме на дѣсно въ
горжтж срѣщо селото на 1 чу-
ка къмъ съверъ. Отъ 30 дру-
жина никой не познаваше мѣс-
стоположеньето, освѣнь дѣдо
Вълко Янчевъ отъ Ени-Заара.
Войводата го пита имали нѣ-
кой познатъ човѣкъ въ селото;
той отговори че има. Прѣдъ